

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0391 van 3 oktober 2012
in de zaak 1112/0377/SA/3/0404

In zake: de **gemeente KEERBERGEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 19 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 15 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer ■■■■■, hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij van 22 september 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een vrijstaande woning (aanbouw geluidsstudio).

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 4 juli 2012 met nummer S/2012/0150 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De zaak werd voor de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de derde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 september 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 10 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een vrijstaande woning (aanbouw geluidsstudio)”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 22 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

De aanvrager van de vergunning tekent tegen deze beslissing op 20 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 december 2011 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 15 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

De Raad heeft met het arrest van 4 juli 2012 met nummer S/2012/0150 vastgesteld dat de verzoekende partij bij gebrek aan de nodige verduidelijking niet over het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid beschikt. De Raad kwam tot deze vaststelling op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

2.

Los van de vaststelling dat de gemeente Keerbergen haar belang en hoedanigheid in het verzoekschrift niet verduidelijkt, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich in het inleidend verzoekschrift omschrijft als: ‘...het College van Burgemeester en Schepenen, namens de gemeente Keerbergen...’ en dat het verzoekschrift bijgevolg lijkt uit te gaan van de gemeente Keerbergen.

In de beslissing om in rechte te treden van 19 januari 2012 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen wordt het volgende gesteld:

“Het College,

*...
Gelet op de openbare taak van de gemeente ter behartiging van de goede ruimtelijke ordening;
Gelet op de vaste rechtspraak dat de gemeente over het nodige belang beschikt om een beroep in te stellen tegen een vergunningsbeslissing die werd afgeleverd en betrekking heeft op haar grondgebied;
In toepassing van de artikelen 4.8.1 en 4.8.16§, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) tegen de beslissing van 15 december 2011 van de deputatie van Vlaams Brabant ... een beroep in te stellen bij de Hoge Raad voor Vergunningenbetwistingen met volgend verzoekschrift met bijvoegen van een inventaris der stukken:
...”*

...”

Hoewel het inleidend verzoekschrift de gemeente Keerbergen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, lijkt aan te duiden als verzoekende partij, wordt in de beslissing van 19 januari 2012 dan weer uitdrukkelijk verwezen naar de toepassing van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO.

Uit de samenlezing van het inleidend verzoekschrift en de beslissing van 19 januari 2012 moet vastgesteld worden dat ten onrechte geen onderscheid wordt gemaakt tussen de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet de gemeente in rechte te vertegenwoordigen, met inbegrip van het nemen van de beslissing hiertoe, en de bevoegdheden die overeenkomstig artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet exclusief aan het college van burgemeester en schepenen worden toegewezen.

3.

Vermeld onderscheid is nochtans essentieel bij het bepalen en beoordelen van de hoedanigheid waarin de verzoekende partij zich bij de Raad aandient en van het belang waarop de verzoekende partij, gegeven haar hoedanigheid, wenst te steunen. Het komt de Raad immers niet toe, zelfs niet ambtshalve, om invulling te geven aan de hoedanigheid van de verzoekende partij, evenals het belang waarop de verzoekende

partij haar beroep meent te kunnen steunen. Deze vaststelling volstaat op zich om tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing te besluiten.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. Uit deze bevoegdheid put het college van burgemeester en schepenen, gelet op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, als vergunningverlenend bestuursorgaan een eigen, van de gemeente, als publiekrechtelijke rechtspersoon, te onderscheiden vorderingsrecht.

Voorgaande overweging verhindert niet dat een gemeente, als publiekrechtelijke rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg kan beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten wanneer blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De omstandigheid dat de gemeente in voorkomend geval, conform de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet, in rechte wordt vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij nalaat om rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen die zij als gemeente zou kunnen ondervinden, concreet te omschrijven.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de gemeente een vordering wenst in te stellen terwijl uit de bewoordingen van de beslissing om in rechte te treden blijkt dat het college van burgemeester en schepenen in rechte wenst te treden op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2°. Beide stukken geven geen verdere verduidelijking omtrent het belang waarover de betrokken organen menen te beschikken. Gelet op de afwezigheid van de verzoekende partij op de openbare terechtzitting van 20 juni 2012, kon de Raad de verzoekende partij evenmin om verduidelijking van haar belang en hoedanigheid vragen.
...

2.

De verzoekende partij heeft in haar wederantwoordnota van 1 augustus 2012 geen elementen ter verduidelijking van haar belang en hoedanigheid aangereikt. De verzoekende partij was evenmin aanwezig of vertegenwoordigd op de openbare terechtzitting van 26 september 2012 zodat de Raad de verzoekende partij niet kon vragen om haar belang en hoedanigheid in voorkomend geval mondeling te verduidelijken.

Er zijn bijgevolg geen redenen die de Raad nopen om het standpunt betreffende de ontvankelijkheid van de vordering, zoals vervat in het arrest van 4 juli 2012, met nummer S/2012/0150 te heroverwegen. De vordering tot vernietiging is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER